

(293) — Πρὸς τοὺς Ῥωμαίους τῆς Ἑλλάδος ὁ φιλόπατρις Ἐλευθεριάδης. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πογῶς Ἰωάννου ἐξ Ἀρμενίων, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1798, εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Καὶ τὸ πατριωτικὸν φυλλάδιον τοῦτο ἐτυπώθη λαθραίως καὶ ἀνώνυμος εἰς Περισίους κατὰ τῆς κατὰ τῶν Γάλλων Ἐγκυκλίου τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, δημοσιευθείσης κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ ἐφεξῆς παρατήρησις τοῦ Πατριάρχου. Ὁ ἀρχεκάκις καὶ ποιηρὸς ὅπως ἐπενόησε τὸ ἔθνος τῶν Γάλλων, διὰ τὰ καλίστην τὸ ἀνθρώπινον γένος.

(294) — Στοιχείων Μαθηματικῶν ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων συνερανισθέντων ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρῶτην Ἀστραχανίου κυρίου Νικηφόρου, φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ ἐκδοθέντων, ὅπως δωρεὰν διανεμῶνται τοῖς ἐν τοῖς Ἑλληνομουσείοις φοιτῶσιν ὑπὸ τῶν τιμιωτάτων καὶ φιλογενῶν αὐταδέλφων Ζωσιμᾶ. Ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφίῳ, παρὰ Ῥυδιγέρῳ καὶ Κλαυδίῳ, ἔτει 1798—1799. Τόμ. 3, εἰς 8^{ον}.

(295) — Θεοφράστου Χαρακτῆρες. Caractères de Théophraste. Paris, an VII (1799), εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης καὶ μεταφραστῆς τοῦ κλασσικοῦ συγγράμματος τούτου εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον εἶναι ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς, ὅστις τὸ ἐπροσφώνησεν εἰς τοὺς πρὸ ὀλίγου ἐλευθερωθέντας ἀπὸ τὴν Ἑνετικὴν δουλείαν ἑπτανησίους πολίτας.

(296) — Ῥητορικὴ Πραγματεία, ἥτοι τῆς Ἑρμογένους τοῦ Ταρσέως, τοῦ κατ' ἐξοχὴν Τεχνικοῦ καλουμένου, Ῥητορικῆς τέχνης ἐξήγησις, συνοψισθεῖσα μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ διαφόρων ἐξηγητῶν, καὶ ὡς ἐνὶ ἀκριβέστατα φιλοπονηθεῖσά τε καὶ ἐπεξεργασθεῖσα καὶ ἀναπληρωθεῖσα, τὰ ἑλλείποντα, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα τοῖς φιλολόγοις, προθυμίᾳ καὶ δαπάνῃ ἀδρᾶ τοῦ τιμιωτάτου καὶ τὰ μάλι-